

brmiversity: Umělá inteligence a teoretická informatika

Přednáška č. 13

Petr Baudiš <pasky@ucw.cz>

brmlab 2011

Outline

- 1 Umělá inteligence a adaptivní agenti
- 2 Složitost
- 3 Datové struktury

Reprezentace znalostí

- Doted' spíš emergentní, automaticky naučené znalosti
 - Dnes explicitní logická reprezentace
 - Predikátová logika, SAT
 - Výroková logika, temporální logika atd.
-
- Prvotní motivace: Dokazování vět ve formálních systémech
 - Ted': Odvozování logických důsledků v bázi znalostí —
uvažování
-
- Popis (jednoduchého) světa a logikou řízený agent
 - Deduktivní databáze a produkční systémy,
logické programování
 - Formální verifikace (software, hardware, ...)
 - Strojové dokazování vět (matematická tvrzení,
automatický vědec)

Znalostní báze

- Znalosti o světě i možné akce můžeme vyjádřit formálně (třeba *logické predikáty* — logické výrazy s proměnnými)
- Zajímá nás, jak implementovat **bázi znalostí** (množinu všeho, co víme)
- Operace *TELL* přidá do báze nový poznatek
- Operace *ASK* bázi položí *dotaz*
Rozdíl vůči databázi: Testujeme splnitelnost logického výrazu, báze musí sama *odvodit důkaz*
- Typicky nevíme vše — neúplná informace, vzhledem ke znalostem máme několik *možných modelů* světa; pak musíme použít další heuristiky

Predikátová a výroková logika

- Proměnné: Booleovsky ohodnocené (true, false) popisují “mapu světa”
- Predikáty: Vztahy mezi proměnnými
- Formule: Řetězení podformulí operátory \wedge, \vee, \neg popisuje “zákony světa”
- $a \Rightarrow b$ je $\neg b \vee a$, $a \Leftrightarrow b$ je $(a \wedge b) \vee (\neg a \wedge \neg b)$
- **Syntax:** Definuje, co vše je formule
- **Sémantika:** Říká, jestli je v daném světě (modelu) formule pravdivá
- Výroková logika (zatím odložíme stranou): funkce (výroba “podproměnných”)
- Existenční \exists a univerzální \forall kvalifikátor

Odvozovací metody

- $x_0 = 0 \quad x_1 = 1 \quad x_2 = 0 \quad x_3 = 1 \quad x_4 = 1$
- $x_0 \vee \neg x_1 \vee x_2 \vee \neg x_3 \vee x_4 \Rightarrow x_5$
- Zajímá nás, jestli platí $x_3 \vee x_5$ Odvozování: Modus ponens
- **Ověřování modelu:** Spočítáme x_5 a dosadíme
- **Odvozovací pravidla:** Odhalíme tautologii ($x_3 \vee \neg x_3$)
- Korektnost: Nikdy neschválíme neplatný důsledek
- Úplnost: Vždy schválíme platný důsledek

- Věta je **splnitelná** \Leftrightarrow je pravdivá v nějakém modelu ($x_0 \vee x_1$)
- Věta je **nesplnitelná** \Leftrightarrow nepravdivá v každém modelu ($x_1 \wedge x_5$)
- Máme $ASK(KB, \alpha)$ (je α logický důsledek báze KB ?);
můžeme převést na testování splnitelnosti
- **Enumerace:** Generuj a testuj — zkus všechny kombinace výrokových proměnných, existuje nějaká splněná v KB i α ?

Příklad: Wumpus World

- Nákres a pravidla
- Příklad znalostí a dotazu
- (Slajdy R. Bartáka.)

Výroková logika

- Výrokovou logiku lze redukovat na predikátovou
- **Grounding:** Za proměnné dosadíme všechny možné termy a z nich pak vyrobíme výrokové proměnné
- **Skolemizace:** Výsledky existenčních kvantifikátorů nám bude vyrábět Skolemova konstanta, resp. funkce
- Grounding generuje spoustu irelevantních výrazů, odvozujeme přímo v PL!

Odvozování ve výrokové logice

- **Lifting:** Kvantifikátory substituujeme až v modus ponens
- Jak najdeme substituci kvantifikátorů?

$$\begin{aligned} & \text{Nechť } \textit{Knows}(\textit{Karel}, \textit{Jarda}) \\ & \textit{UNIFY}(\textit{Knows}(\textit{Karel}, x), \textit{Knows}(y, z)) = \\ & \quad \{x/\textit{Jarda}, y/\textit{Karel}, z/\textit{Jarda}\} \\ & \textit{UNIFY}(\textit{Knows}(\textit{Karel}, x), \textit{Knows}(y, z)) = \{y/\textit{Karel}, x/z\} \end{aligned}$$

- **Unifikace:** Substitucí je více možných, chceme najít *nejobecnější unifikátor*
- **Standardizace stranou:** Proměnné z univerzálních kvantifikátorů nazveme unikátně

Konjunktivní normální forma

CNF: konjunkce klauzulí, klauzule je disjunkce proměnných

$$(x_0 \vee \neg x_1) \wedge (\neg x_2 \vee x_3 \vee \neg x_4)$$

Všechny výrazy lze převést na CNF (i ve výrokové logice):

$$\forall x : (\forall y : Animal(y) \Rightarrow Loves(x, y)) \Rightarrow (\exists y : Loves(y, x))$$

$$\forall x : (\neg \forall y : (\neg Animal(y) \vee Loves(x, y))) \vee (\exists y : Loves(y, x))$$

$$\forall x : (\exists y : (Animal(y) \wedge \neg Loves(x, y))) \vee (\exists y : Loves(y, x))$$

$$\forall x : (\exists y : (Animal(y) \wedge \neg Loves(x, y))) \vee (\exists z : Loves(z, x))$$

$$((Animal(F(x)) \wedge \neg Loves(x, F(x)))) \vee (Loves(G(x), x))$$

$$(Animal(F(x)) \vee Loves(G(x), x)) \wedge (\neg Loves(x, F(x)) \vee Loves(G(x), x))$$

Testování splnitelnosti CNF je stále NP-úplné (SAT)

Nejtěžší formule mají $klauzul / proměnných = 4.3$

Ověřování modelů

$ASK(KB, \alpha)$; už jsme zkoušeli enumerovat

DPLL (Davis, Putnam, Logemann, Loveland)

- Rekurzivní backtracking s heuristikami
- Brzká terminace, známe-li hodnotu některých klauzulí
- H. ryzí proměnné: dosadíme, mají-li \forall výskyty stejné znaménko
- H. jednotkové klauzule: dosadíme, vystupuje-li proměnná samostatně

WalkSAT

- Hill-climbing random walk (rychlý, není úplný)
- Iterativně vybíráme neplatné klauzule, s pravděpodobností p přepene náhodnou proměnnou, jinak proměnnou, která opraví co nejvíce klauzulí

Obecná rezoluce

- $ASK(KB, \alpha)$ pomocí odvozovacích pravidel (ne dosazováním hodnot)
- Obecná rezoluce: Důkaz sporem!
- Začneme s $KB \wedge \neg\alpha$, převedeme na CNF
- Aplikujeme rezoluční pravidlo: $(l_1 \vee l_2), (\neg l_2 \vee l_3) \mid (l_1 \vee l_3)$
- Tedy hledáme a sjednocujeme klauzule s komplementárním (vzájemně negovaným) výskytem proměnné
- Pokud se dvě klauzule zcela vymlátí, dokázali jsme spor (a platí α)
- Pokud už nelze vytvářet nové klauzule, spor není (a platí $\neg\alpha$)

Hornovské klauzule

- **Hornovská klauzule:** Klauzule speciálního tvaru, kde je maximálně jeden pozitivní literál
- $C \wedge (\neg B \vee A) \wedge (\neg C \vee \neg D \vee B)$
- Jak KB v takové formě může vzniknout?

Hornovské klauzule

- **Hornovská klauzule:** Klauzule speciálního tvaru, kde je maximálně jeden pozitivní literál
- $C \wedge (\neg B \vee A) \wedge (\neg C \vee \neg D \vee B)$
- Jak KB v takové formě může vzniknout?
Implikace s jedním důsledkem!
- $C \wedge (B \Rightarrow A) \wedge (C \wedge D \Rightarrow B)$
- Logické programování (Prolog)
- Jednoduché (rychlé a srozumitelné) odvozování
- Rozhodovací problém má složitost pouze $O(N)$

Řetězení

Dopředné řetězení

- Idea: Z faktů generujeme postupně důsledky, dokud nedokážeme, co jsme chtěli
- Pro každou klauzuli máme čítač nesplněných předpokladů
- Postupně bereme důsledky splněných klauzulí (čítač na nule) a dekrementujeme čítače dalších klauzulí
- **Rete algoritmus:** Síť závislostí, inkrementální dokazování

Zpětné řetězení

- Idea: Hledáme, jaké předpoklady musíme splnit pro dokázání důsledků, dokud nejsou všechny splněné

Reprezentace znalostí

- Kde začít?
- Příklad: Elektrické obvody
- Slajdy R. Bartáka
- Kategorie a taxonomie

Otázky?

Příště: Automatické plánování (dokazování v situačním kalkulu)
a splňování omezujících podmínek.

Outline

- 1 Umělá inteligence a adaptivní agenti
- 2 Složitost
- 3 Datové struktury

Rekapitulace — Třídy složitosti

- **Třídy složitosti:** Skupina algoritmů se stejnou řádovou složitostí v závislosti na délce vstupu (P, NP, LSPACE, PSPACE, EXPTIME, ...)
- P: Všechny algoritmy, které běží v *polynomiálním čase* na “obyčejném” Turingově stroji (DTS)
- NP: Algoritmy, které běží v polynomiálním čase na nedeterministickém Turingově stroji (NTS)
- PSPACE: Všechny algoritmy, které sežerou *polynomiálně mnoho pásky*
- NP-úplný problém: Je v NP a lze na něj všechny NP problémy převést v polynomiálním čase

Pseudopolynomiální algoritmy

- Kódování vstupu může být unární nebo binární (či jiné)
- Někdy to není jedno; časová složitost vzhledem k délce vstupu vs. k velikosti čísla na vstupu
- Buď n číslo na vstupu; $l = \log_2 n$ délka zakódování ($n \simeq 2^l$)
- **Pseudopolynomiální algoritmus** má dobu běhu omezen polynomem v n , ne v l

- Každý polynomiální algoritmus je i pseudopolynomiální
- Naopak to neplatí! (Např. součet podmnožiny.)

- **Číselný problém** je takový, kde není nutně $n \leq p(l)$
- Není-li NP-úplný problém číselný, nelze jej řešit pseudopolynomiálním algoritmem
- Je-li NP-úplný problém číselný, může být ještě **silně NP-úplný** a také jej tak nelze řešit (např. TSP)

Aproximační algoritmy

- Povolme suboptimální řešení NP-těžkých optimalizačních problémů
- Budeme chtít polynomiální čas a odhad kvality vzhledem k optimu
- Odhad kvality: Poměrová chyba A/O nebo relativní chyba $|A - O|/O$
- Např. vrcholové pokrytí lze aproximovat s poměrovou chybou max. 2
- **Aproximační schéma:** $AS_X(Y, e)$ řeší $X(Y)$ s max. relativní chybou e
- **Úplně polynomiální aproximační schéma:** AS časem omezené v polynomu $l(Y)$ i e
- Pro silně NP-úplné úlohy $ÚPAS$ neexistuje (pokud $P \neq NP$)

Outline

- 1 Umělá inteligence a adaptivní agenti
- 2 Složitost
- 3 **Datové struktury**

Externí hashování

Faginovo hashování

- Parametr tabulky: Prvních k bitů hashe
- 2^k řádků v tabulce, každý obsahuje ukazatel na stránku s množinou prvků
- Pokud se nějaká stránka naplní, rozštěpí se a zvýší se k

Perfektní hashování

- Cormack: Mám hashovací funkce $h(x), g(i, x)$
- Adresář je hashovaný přes h a obsahuje i pro g , hlavní soubor adresovaný přes g
- Larson-Kalja: Jen h , tabulka stránek se separátorem (horní mez h)

Otázky?

Příště: Třídění ve vnitřní a vnější paměti.

